

“Mijn schapen luisteren naar mijn stem” (Johannes 10:27)

Als je niet weet hoe het moet, zul je bidden moeilijk vinden. Ieder van ons moet bijdragen aan het gebed: bovenal door stil te worden, want we kunnen Gods aanwezigheid niet binnengaan als we niet stil zijn – innerlijk en uiterlijk. Het cultiveren van innerlijke stilte is niet gemakkelijk, maar ernaar streven is essentieel. Alleen in stilte vinden we hernieuwde kracht en ware eenheid. Gods kracht wordt dan de onze, zodat we alles kunnen volbrengen zoals het hoort. Hetzelfde geldt voor de eenheid van onze gedachten met Zijn gedachten, onze gebeden met Zijn gebeden, onze daden met Zijn daden, ons leven met Zijn leven. Eenheid is de vrucht van gebed, nederigheid en liefde.

God spreekt in de stilte van het hart. Wanneer je je in stilte en gebed aan God overgeeft, zal Hij tot je spreken. En dan zul je ervaren dat je niets bent. Pas wanneer je je nietsheid, je leegte, beseft, kan God je met Zichzelf vullen. De zielen van diep gebed zijn zielen van diepe stilte.

Stilte stelt ons in staat alles vanuit een ander perspectief te bekijken. We hebben stilte nodig om de ziel van anderen te bereiken. Het gaat er niet om wat wij zeggen, maar om wat God zegt – wat Hij tegen ons zegt en wat Hij door ons heen zegt. In die stilte luistert Hij naar ons, spreekt Hij tot onze ziel en horen we Zijn stem.

*(Moeder Teresa van Calcutta (1910-1997),
stichteres van de Missionarissen van Liefde)*